

“The whole world is watching” – proces Siódemki z Chicago jako ostatni akt Guerilla Theater.

Podstawową tezę, wokół której zorganizowana zostanie prelekcja, jest założenie, iż rozprawa sądowa w swej strukturze i funkcji przypomina dramat przeznaczony do wystawienia na scenie, czego szczególnym przykładem jest tzw. Chicago Seven Trial z roku 1969.

Na wstępie prelegentka krótko scharakteryzuje podstawowe cechy dramatu oraz teatralnego przedstawienia, a także modelowy sposób, w jaki powinna zostać przeprowadzona rozprawa sądowa w warunkach amerykańskich.

Kolejna część prezentacji poświęcona będzie próbie strukturalnego przełożenia procesu na przedstawienie teatralne.

Część główna rozpocznie się od przypomnienia najśłynniejszych procesów amerykańskich, które nosiły znamiona spektaklu lub happeningu i wywarły istotny wpływ na kulturę (Małpi Proces, proces Charlesa Mansona); badaczka wyjaśni także czym były Chicago Convention z 1968 roku, Festival of Life oraz Guerilla Theater (partyzancki teatr uliczny).

Najwięcej uwagi poświęcone zostanie scharakteryzowaniu transkrypcji zeznań świadków Chicago Seven Trial jako przykładu Guerilla Theater (przesłuchania Abbie’go Hoffmana, Jerry’ego Rubina, Phila Ocha i innych).

Charakterystyka obejmować będzie nietypowe zachowania świadków, oskarżonych i przedstawicieli wymiaru sprawiedliwości (w tym elementy performatywne jak: śpiewanie piosenek, recytowanie mantr, występy gimnastyczne), lekceważenie *decorum* (jaskrawy strój, niestosowny język) oraz ich wypowiedzi (styl potoczny z onomatopejami, wulgaryzmami, skrótami; humor i ironia).

Zostaną także przytoczone wypowiedzi uczestników i badaczy poświadczające, iż proces był widowiskiem o charakterze rozrywkowym, mieszczącym się w konwencji teatru partyzanckiego.

Zakończenie wyjaśni kulturotwórczą rolę procesu Siódemki z Chicago, który nieoficjalnie był ostatnim wystąpieniem Guerilla Theater i przyczynił się do rozpadu tzw. lat 60 w warstwie ideowej.

PSEUDONIM: **Nova**